

kommer mig, at det slet ikke gaar an at lovgive paa denne Maade.

Lovforslagets § 28 bestemmer, at Lodsens skal bistaa grundstødt Skib ogsaa med andet end Lodstjeneste, og at Lodsens maa komme overens med Skibsføreren om Betalingen. Lodsens bliver ganske overordentlig uheldigt stillet i et saadant Tilfælde. Han maa ikke nægte at bistaa, selv ikke, hvor det drejer sig om Arbejdsmandsarbejde, hvis den paagældende Skibsfører forlanger det, og han skal komme overens med denne om Betalingen. Den ene Part, Lodsens, kommer virkelig i en ganske overordentlig uheldig Stilling som forhandlende Part, naar han paa Forhaand ved, at han skal udføre Arbejdet, hvad enten han kan komme overens eller ikke. Der er, forekommer det mig, paa dette Punkt en Uklarhed, som er ganske øjendommelig, og jeg skal rent eksempelvis med Hensyn til dette sidste Punkt pege paa det Tilfælde, der meget let kan indtræde, at en Skibsfører, hvis Skib er grundstødt i et Farvand, forlanger, at Lodsens, der er kommet om Bord, skal bistaa ved Bjærgningen f. Eks. ved at hjælpe med enten til at kaste Lasten over Bord for at lette Skibet eller til at føre Varp ud eller lignende, hvorved han direkte konkurrerer med sine Naboer i Land, Fiskerne, der til Tider har en meget velkommen Bifortjeneste ved at bistaa ved Bjærgning. Her er Lodsens i det Tilfælde enten at skulle være ukollegial eller unabovevlig overfor sine Omgivelser ved at gøre Arbejdet langt billigere end de eller at skulle protestere mod Presseri fra Skibsføreren Side i det uheldige Forhold — med den Pisk over Nakken —, at han skal udføre Arbejdet.

Det vil interessere mig meget at vide, om disse Paragraffer er skrevne alene med Bistand af Ministeriets sømilitære Embedsmænd, eller om en Jurist har været tilkaldt. Det vilde være mig en Betyggelse, hvis jeg kunde gaa ud fra, at Jurister, der er kendte med Domsafgørelser, har bistaaet. I saa Fald vilde min Betænkelighed ved disse tre Punkter maaske være noget mindre. Jeg tillader mig overhovedet at spørge den højtærede Minister, om Ministeriet for Handel og Søfart og de forskellige Søfartsorganisationer er spurgt med Hensyn til de forskellige nye Bestemmelser i dette Forslag, og om de har givet dem deres Tilslutning.

Efter her forholdsvis summarisk at have omtalt disse mindre Spørgsmaal vender jeg mig til de Spørgsmaal, der er

det centrale i det foreliggende Lovforslag, nemlig Bestemmelserne om Farvandslodning, Bestemmelserne om lige Delingsparter og endelig Bestemmelserne om en ny Ordning af Pensionsforholdene. Jeg vender mig først til Farvandslodningen. Jeg skal ikke rippe op i de gamle Stridigheder om, hvorvidt Marineministeriet havde Ret til i sin Tid at bemyndige et Lodseri i det østlige Lodseridistrikt til at lodse i et Farvand, i hvilket to Lodserier i det vestlige Lodseridistrikt indtil da havde Eneret til at lodse, men blot henviser dem, der maatte interessere sig for dette Spørgsmaal, til at gøre sig bekendt dermed i Folketingstidenden for 1912, Sp. 8560—67, og i Folketingsudvalgets Betænkning af 1912, Tillæg B., Sp. 3007—09. Om selve Sagen, altsaa ikke om den forudliggende Strid, skal jeg kun sige, at Rigsdagen i 1912 — jeg sagde ikke blot Folketinget, men Rigsdagen — enstemmigt vedtog en Ordning, der blev billiget af Ministeren. Hans Udtalelser i saa Henseende findes Sp. 8575 i Tidenden for 1912. Denne Ordning gik ud paa, at der indførtes en fælles Kasse for 3 danske Lodserier med Hensyn til den Fortjeneste, de maatte have af Farvands- og Langlodning, en Fortjeneste, der deltes paa den Maade, at der forud gaves 20 pCt. for selve Udførelsen, en Slags Opmuntringspræmie til det udførende Lodseri, medens Resten deltes efter Forholdstallene: 20, 40 og 40. Folketingsudvalgets Betænkning siger ganske udtrykkeligt, hvad man mente med den Ordning og med disse Forholdstal. Det findes i Tillæg B., Sp. 3008. Udvalget siger — jeg beder Formanden om at maatte oplæse nogle faa Linier —: „De nævnte Delingstal betegne ifølge Marineministeriets Opgivelse Forholdet mellem den Bruttoindtægt, som de 3 Lodserier have haft ved de foran omtalte Farvandslodninger og Langlodninger i Femaaret 1906—10. Udvalget har med Hensigt valgt dette Femaar som Fordelingsgrundlag, idet det med Hensyn til Indtægt betegner en Middelvej mellem, hvad Forholdene vilde være, hvis Helsingør Lodseri, saaledes som det tidligere var Tilfældet, slet ikke deltog i Farvandslodning i Store Bælt, og hvad de ere, naar nævnte Lodseri deltager i denne efter de af Marineministeriet administrativt opstillede midlertidige Reglementer.“ Folketinget udtaler her sin Hensigt med den paagældende Bestemmelse, men følger til en Revisionsbestemmelse, der har til Formaal efter nogle Aars Forløb at faa undersøgt, hvorvidt Bestemmelsen om Fortjenesten